

Søren Dragsholm

Copyright notits

Denne karakter er lavet til at blive spillet i forbindelse med scenariet Sankt Peters Disciple - lavet af Eidolons LVE-Sektor i år 1999 til HyggeCon på Ellekærskolen. Scenariet står til benyttelse af alle som ønsker det, dog vil vi gerne hvis det bliver nævnt, at det er os der har lavet det. Det står folk frit for at ændre i scenariet, dog vil vi gerne have en tilbagemelding om ændringer. Alt i alt betyder denne notits, at hvis du spiller scenariet, vil vi gerne nævnes, og have en tilbagemelding på hvordan det blev. Er det så svært at forstå? Der deles **TÆS** ud hvis vi finder ud af at du benytter vores ting uden at sige det er vores, eller glemmer at melde tilbage!

Med venlig hilsen, LVE-Sektor, lve@eidolon.dk, <http://lve.eidolon.dk>

Alder:

19 år

Sektnavn:

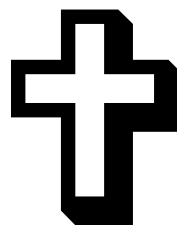
Philip

Stilling:

Har opgivet gymnasiet og er nu fuldtids-kollektivist på Sankt Peters Kollektiv i Helsingør

Bopæl:

Sankt Peters Kollektiv i Helsingør

Om Søren

Søren er en ung mand, der lever hundrede procent for det frie liv i kollektivet. Han elsker at kunne ryge alt det hash han vil, og dyrke sex når det passer ham. Alt dette er dog kun en facade eller en fæstning for hans følelser. Han kæmper for at komme videre efter sin fars død, som han aldrig har fået behandlet mentalt. Årene siden ulykken har været en stor følelsesflugt og er det stadig – måske erkender han en dag, at han bør fortsætte det gode liv, han havde engang.

Ud af til virker han som en eller anden hippie, der er 30 for sent på den. Han ser overhovedet ikke ud i fremtiden, og prøvet at undgå at tænke tilbage – det gør for ondt. Hashen lindrer denne smerte, men af til kommer små ideer og glimt fra et bedre liv og i korte stunder overvejer han at starte forfra og tænke fremad.

Søren Dragsholm

Karakterbeskrivelse:

Hold kæft, hvor er det her bare syret. Jordens undergang og massedød. Det bliver bare totalt underligt. Tænk sig, at man er en af de udvalgte, der skal overleve Dommedag. Peter må virkelig kunne lide mig, siden han giver mig en sådan mulighed.

Han er selvfølgelig også mit et og alt. Var det ikke for ham så var jeg sunket helt ned i sølet. I stedet har han vist mig vejen til frelse og indsigt i en større verden. Mit liv startede ellers med masser af muligheder. Jeg boede hos min far i en stor villa på Strandvejen, og jeg havde alt det jeg overhovedet kunne drømme om. Min mor døde som lille, men jeg savnede hende egentlig aldrig – jeg var kun 1½ år, så jeg lærte hende aldrig at kende. Selvfølgelig ønskede jeg at have en mor, men det var ikke noget personligt.

Hele mit liv ændrede sig da min far en dag kom hjem og fortalte, at han skulle flytte væk. Han havde fået et job i Sydamerika, og han mente at jeg skulle tage med ham. Aldrig i livet! Jeg var lige startet i gymnasiet, og havde fået mig en masse venner – det ville ødelægge alt hvad jeg havde. Min far var en god mand, men jeg ville aldrig forlade mine venner. Jeg sagde til ham at han bare kunne rejse, så ville jeg flytte ind hos nogle venner inde i København, som var flyttet sammen i en lejlighed. I starten ville han ikke lade mig gøre det, men gav mig til sidst lov – på trods af at jeg kunne se tårerne i hans øjne. Jeg var den eneste han havde og det vidste jeg, men jeg tænkte på mig selv først.

Da dagen kom hvor han skulle rejse, fulgte jeg ham til lufthavnen. Jeg tilbragte hele dagen sammen med ham, og vi aftalte at vi snart skulle ses igen. Jeg stod længe og så flyet forsvinde mod himlen, hvorefter jeg strejfede rundt i Københavns gader. Jeg vidste ikke, hvad der skulle ske med mit liv. Jeg troede jeg var klar til at klare mig selv, men noget inden i mig skreg at jeg stadig var et barn. Det endte med, at jeg tog ind i lejligheden for at slappe af. Der blev dog ikke meget afslapning. De andre sad og drak og spurgte, om ikke jeg ville være med til en fest. Selvom jeg ikke havde lyst sagde jeg dog ja, og det blev faktisk rigtig sjovt i løbet af aftenen, efterhånden som jeg blev mere og mere fuld og skæv. Jeg følte mig på en måde fri. Vi røg flere hoveder tjald og jeg husker ikke meget fra aftenen. Det næste jeg husker, er næste morgen, hvor det ringede på døren. Jeg væltede ud og åbnede og så to betjente stå uden for. De forklarede mig i korte vendinger, at flyet som min far var ombord på, var styrtet ned i Atlanterhavet. Alle 236 ombordværende passagerer var omkommet. Jeg stirrede tomt ud i luften, men kneb ikke en tåre: Et nyt liv var begyndt for mig.

De næste måneder var næsten umulige at klare sig igennem, men de andre hjalp mig. De viste mig, hvordan man kunne glemme sorgen og bare tænke fremad – vi røg oftere og oftere, og livet blev igen lyst. Af til faldt jeg helt sammen i depression nogle dage, men så hjalp de

andre mig ovenpå igen – takket være cannabissens fantastiske evner. Der havde jeg fundet en ven. Jeg droppede skolen, men det var lige meget.

Jeg mødte Peter en tilfældig aften i byen. Vi faldt i snak og han fortalte mig om det kollektiv, hvor han boede. Han sagde, at ude hos ham havde de alt det hash, man kunne ønske sig og alt var paradys. Jeg besluttede mig for at tage derud. De andre grinede af mig – de havde godt hørt om stedet, og de sagde at det var et eller andet åndssvagt nyreligiøst sted, hvor man blev hjernevasket.

På trods af de andres latter tog jeg af sted, og det var i sandhed stedet for mig. Alle så ud til at være glade derude. Folk sad og mediterede rundt omkring, og der var alt det hash og sex, som man kunne ønske sig. Vi havde masser af hash før, men ingen sex. Her var der søde piger. Jeg besluttede mig for at flytte ind, og lige siden har jeg levet i paradys. Jeg ved godt, at hvis jeg ikke var flyttet væk fra byen, så var jeg faldet i de hårde stoffer og mit liv var sikkert endt på et eller toilet med en sprøjte i armen – her har mit liv fået indhold. Vi havde det sjovt før, men jeg kunne tydeligt se afgrunden nærme sig.

Dem fra lejligheden havde ret i at det var et religiøst kollektiv, men det gør ikke noget. Det generer mig ikke det fjerneste. Jeg tror ikke på, at Peter virkelig er den reinkarnerede Sankt Peter, men hvad gør det, når bare man har det godt sammen med de andre. Her er indhold i mit liv, og jeg behøver faktisk ikke at tænke på hverken fortiden eller fremtiden – bare leve i nuet – have det fedt uden bekymringer.

Relationer:

Peter

Han er vores ubestridte leder. Det hele går ud på, at han er den reinkarnerede Sankt Peter. Det er han nok næppe, men det er egentlig lige meget. Han er en yderst charmerende fyr, der virkelig ved, hvordan kollektivet skal styres. De fleste af kvinderne elsker ham højt, men det holder dem ikke tilbage for tanken om den frie sex.

Niels Ole Jørgensen

Niels Ole er 52 år gammel og har fået sektnavnet Thomas. En midaldrende mand, der ser ret bedrøvet ud. Han arbejder inde i byen som advokat, og har derfor et liv uden for kollektivet – hvorfor fatter jeg ikke. Man har da ikke brug for andet i livet endeløs kærlighed og frihed.

Gerda Jørgensen

Gerda er 51 år gammel og oprindeligt gift med Niels, men det er vel lige meget her i kollektivet. Her er vi en stor familie, der ikke tænker på den slags. Hun går meget op i religionen og

er nærmest besat af Peter. Vi mediterer ofte sammen. Hun virker som om hun får et svar, når hun spørger. Jeg gør det bare for at slappe af. Hun har fået sektnavnet Johanne.

Mark Vernstrøm

Mark er 29 år gammel, hans sektnavn er Andreas. Mark tror han er den der skal bestemme over kollektivet. Han er kun noget, fordi Peter giver ham lidt indflydelse og indsigt i regnskaberne. Fatter han ikke, at vi alle er lige herude? Gad egentlig vide, hvad der har givet ham det forfærdelige ar ned over ansigtet.

Henrik Sandholm

Henrik er 23 år og har fået sektnavnet Jakob. Han er en rigtig buddy. Vi ryger tit en fed sammen, og han er virkelig en mand, der passer godt ind i kollektivet. Han er dog også fanatisk troende, men det betyder ikke noget for mig – det er ikke det, der betyder noget, for hvordan han er som menneske. På det seneste har han dog slynget om sig med beskyldninger om at der er ingen af os der tror og ingen kommer til at overleve turen i bunkeren. Så er det jeg plejer at ryge en lille én sammen med ham, så han kan slappe lidt af. Tag det dog roligt, Henrik, siger jeg så til ham...

Thomas Witskøll

En 100% troende herre. Jeg har vist set ham før på en plakat, inden jeg kom ind i kollektivet, men jeg har ikke helt fattet, hvem han er. Vi taler ikke om fortid herude. Han arbejder godt nok inde i København, men jeg ved ikke med hvad – det er også lige meget. Han har fået sektnavnet Bartholomæus og det er jo lige så let at huske som hans tidligere efternavn. Jeg snakker ikke så meget med ham.

Louise Abildstrup

Louise er 18 år gammel, og hun hænger altid op af Thomas, når hun altså ikke går på gymnasiet. Hun forstår bare ikke, at ingen er vigtigere end andre – hvorfor har hun ham som favorit? Jeg vil ellers gerne prøve hende, men hun vil ikke lade mig. Hendes sektnavn er noget kedeligt – Louise - men hun er ellers rigtig sød. Måske kan tiden i bunkeren bløde hende op, hvem ved?

Lise Egsgaard

Lise er en ung kvinde på 23, som har fået sektnavnet Magdalene. Hun har været her siden hun blev færdig med gymnasiet. Hun gør det mest på grund af sin tro, men også for at vise hendes forældre at hun ikke vil tro på dem. De er meget indremissionske, og har meget imod hun er

her, men hun skal nok klare den. Hun har vist haft noget kørende med Peter, men det er vist ikke noget der er hold i. Det er bare rygter, har jeg hørt.

Birthe Engvad

Birthe er 31 år gammel, og har fået den specielle ære at få sektnavnet Maria. Hun er vist ikke helt overbevist om Peters guddommelighed, men hun kommer dog med ned i bunkeren. Hun kan nok ikke afvise det og vil derfor være sikker. Hun laver ikke så meget fysisk arbejde, men bruger meget tid sammen med Peter eller på at bede og meditere. Hun kan godt brokke sig over en del ting, men hun er vel bare sur og tvær.

Erik Mensted Sørensen

Erik er 49 år gammel, og har fået sektnavnet Judas. Han ser dog ud til at være meget overbevist om sin tro, man skal nok ikke tænke over hans sektnavn – Judas var jo trods alt discipel. Han har snakket med mange om sin store sorg, nemlig hans datters død. Han ser ud til at være meget bæret over at få lov til at være en del af de 144.000 der skal befolke himmeriget.

Max Møller

Max er 28 år gammel og har fået sektnavnet Simon. Han snakker meget med Erik og gerne om underlige ting. Han er meget ivrig og ekstremt nysgerrig. Han vil vide alt om alting og spørger gerne, hvis der er noget han er i tvivl om. Han kan godt lide at undersøge alt, hvad han kommer i nærheden af, og snuser da også tit rundt på kollektivet for at lære alt hvad han kan. Han er en meget energisk person og er altid med på en snak. Han ser ud til at være meget spændt på at begive sig ned i bunkeren.

Stine Draglund

Stine er 23 år gammel, men ser en del ældre ud. Hun har fået sektnavnet Sofia. Hun er lidt skør, og snakker en masse om hendes medicin. Hun har dog ikke taget noget af den i et stykke tid, for hun har oplevet en mirakuløs helbredelse på kollektivet. Nogle gange virker det dog som om, at det stadig plager hende, men hun nægter at tale om det. Det bliver nok bedre når hun kommer ind i himmeriget. Hun har vist været luder... hun siger selv at hun var telefondame for en massageklinik, men du tror ikke rigtigt på den. Men alt dette forsvinder forhåbentligt, når Peter kommer og lukker jer ud igen.